

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 5 marca 2009 r.
o bateriach i akumulatorach
(druk nr 487)

USTAWA z dnia 20 lipca 1991 r. O INSPEKCJI OCHRONY ŚRODOWISKA (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.)

Art. 2.

1. Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy:

- 1) kontrola przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym użytkowaniu zasobów przyrody;
- 2) kontrola przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji;
- 2a) kontrola zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym stosowanym w instalacjach energetycznego spalania paliw oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej;
- 3) udział w postępowaniu dotyczącym lokalizacji inwestycji;
- 4) udział w przekazywaniu do użytku obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko;
- 5) kontrola eksploatacji instalacji i urządzeń chroniących środowisko przed zanieczyszczeniem;
- 6) podejmowanie decyzji wstrzymujących działalność prowadzoną z naruszeniem wymagań związanych z ochroną środowiska lub naruszeniem warunków korzystania ze środowiska;
- 7) współdziałanie w zakresie ochrony środowiska z innymi organami kontrolnymi, organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz organami administracji państwowej i rządowej, samorządu terytorialnego i obrony cywilnej, a także organizacjami społecznymi i opiekunami społecznymi;
- 8) organizowanie i koordynowanie państwowego monitoringu środowiska, prowadzenie badań jakości środowiska, obserwacji i oceny jego stanu oraz zachodzących w nim zmian;
- 9) opracowywanie i wdrażanie metod analityczno-badawczych i kontrolno-pomiarowych;
- 10) inicjowanie działań tworzących warunki zapobiegania poważnym awariom oraz usuwania ich skutków i przywracania środowiska do stanu właściwego;
- 11) kontrola przestrzegania przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;

- 12) kontrola przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej;
 - 12a) nadzór i kontrola w zakresie postępowania z substancjami kontrolowanymi oraz z produktami, urządzeniami i instalacjami zawierającymi te substancje;
 - 13) kontrola przestrzegania przepisów i uzyskanych na ich podstawie zezwoleń, z wyłączeniem kontroli laboratoryjnej, w zakresie postępowania z organizmami genetycznie zmodyfikowanymi;
 - 14) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku, podlegających ocenie zgodności w zakresie spełniania przez nie zasadniczych lub innych wymagań dotyczących ochrony środowiska, określonych w przepisach odrębnych;
 - 14a) weryfikacja rocznych raportów, o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784);
 - 15) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859);
 - 15a) kontrola przestrzegania przepisów o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - 15b) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), z wyjątkiem przepisów art. 41 pkt 2 i 3;
 - 15c) wykonywanie zadań związanych ze zbieraniem danych do Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń oraz prowadzeniem Krajowego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń;
 - 15d) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865);
 - <15e) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z wyjątkiem kontroli przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48-50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2;>**
 - 16) wykonywanie innych zadań określonych odrębnymi przepisami.
- 2. Zwierzchni nadzór nad wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, sprawuje minister właściwy do spraw środowiska.
 - 3. Inspekcja Ochrony Środowiska współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

USTAWA z dnia 26 lipca 1991 r. O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.)

Art. 23.

1. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów:

UWAGA: pkt 1-16b usunięto

16c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 64 ust. 2 tej ustawy,

<16d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione wydatki, o których mowa w art. 37 ust. 4, oraz poniesione opłaty, o których mowa w art. 38 ust. 2 tej ustawy,>

UWAGA: pkt 17-61 usunięto

2. Za wierzytelności, o których mowa w ust. 1 pkt 20, uważa się te wierzytelności, których nieściągalność została udokumentowana:

1) postanowieniem o nieściągalności, uznanym przez wierzyciela jako odpowiadające stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego, albo

2) postanowieniem sądu o:

a) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub

b) umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku, gdy zachodzi okoliczność, o której mowa w lit. a), lub

c) ukończeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku, albo

3) protokołem sporządzonym przez podatnika, stwierdzającym, że przewidywane koszty procesowe i egzekucyjne związane z dochodzeniem wierzytelności byłyby równe albo wyższe od jej kwoty.

3. Nieściągalność wierzytelności, w przypadku określonym w ust. 1 pkt 21, uznaje się za uprawdopodobnioną, w szczególności gdy:

1) dłużnik został wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej, postawiony w stan likwidacji lub została ogłoszona jego upadłość obejmująca likwidację majątku albo

2) zostało wszczęte postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu w rozumieniu przepisów prawa upadłościowego i naprawczego lub na wniosek dłużnika zostało wszczęte postępowanie ugodowe w rozumieniu przepisów o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków, albo

3) wierzytelność została zasądzona prawomocnym orzeczeniem sądu i skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego, albo

4) wierzytelność jest kwestionowana przez dłużnika, na drodze powództwa sądowego.

3a. (uchylony).

- 3b. Przepis ust. 1 pkt 46 nie dotyczy samochodów osobowych używanych na podstawie umowy leasingu, o której mowa w art. 23a pkt 1.
- 3c. Przepis ust. 1 pkt 43 lit. c) stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, o której mowa w art. 91 ust. 7 ustawy o podatku od towarów i usług.
- 3d. Przepis ust. 1 pkt 55a stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 37 oraz art. 22 ust. 6bb, do składek na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
- 3e. Przepisu ust. 1 pkt 38 zdanie po średniku nie stosuje się przy zamianie jednostek uczestnictwa subfunduszu na jednostki uczestnictwa innego subfunduszu tego samego funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami dokonanej na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.
- 4. Ilekroć w ust. 1 jest mowa o stawce za jeden kilometr przebiegu pojazdu, rozumie się przez to stawkę określoną dla samochodów osobowych, uwzględniającą odpowiednio pojemność silnika.
- 5. Przebieg pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 36 i 46, powinien być, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu potwierdzonej przez podatnika na koniec każdego miesiąca. Do prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu obowiązana jest osoba używająca tego pojazdu. W razie braku tej ewidencji wydatki ponoszone przez podatnika z tytułu używania samochodów na potrzeby podatnika nie stanowią kosztu uzyskania przychodów.
- 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wpłat dokonywanych przez przedsiębiorców, prowadzących działalność gospodarczą w dziedzinie turystyki, wypoczynku, sportu i rekreacji, na rzecz Polskiej Organizacji Turystycznej, uznawaną za koszt uzyskania przychodów.
- 7. Ewidencja przebiegu pojazdu, o której mowa w ust. 5, powinna zawierać co najmniej następujące dane: nazwisko, imię i adres zamieszkania osoby używającej pojazdu, numer rejestracyjny pojazdu i pojemność silnika, kolejny numer wpisu, datę i cel wyjazdu, opis trasy (skąd - dokąd), liczbę faktycznie przejechanych kilometrów, stawkę za 1 km przebiegu, kwotę wynikającą z przemnożenia liczby faktycznie przejechanych kilometrów i stawki za 1 km przebiegu oraz podpis podatnika (pracodawcy) i jego dane.
- 8. Przepis ust. 1 pkt 38b stosuje się wyłącznie przy określaniu dochodu, o którym mowa w art. 24 ust. 5 pkt 1 i 2 oraz art. 30b ust. 2 pkt 1-4.

USTAWA z dnia 15 lutego 1992 r. O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB PRAWNYCH (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.)

Art. 16.

- 1. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów:

UWAGA: pkt 1-19b usunięto

19c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz.

1495), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 64 ust. 2 tej ustawy,

<19d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione wydatki, o których mowa w art. 37 ust. 4, oraz poniesione opłaty, o których mowa w art. 38 ust. 2 tej ustawy,>

UWAGA: pkt 20-66 usunięto

1a. (skreślony).

1b. Ilekroć w ustawie jest mowa o pochodnych instrumentach finansowych, rozumie się przez to prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny towarów, walut obcych, waluty polskiej, złota dewizowego, platyny dewizowej lub papierów wartościowych, albo od wysokości stóp procentowych lub indeksów, a w szczególności opcje i kontrakty terminowe.

2. Za wierzytelności, o których mowa w ust. 1 pkt 25, uważa się te wierzytelności, których nieściągalność została udokumentowana:

1) postanowieniem o nieściągalności, uznanym przez wierzyciela jako odpowiadającym stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego, albo

2) postanowieniem sądu o:

a) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub

b) umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku, gdy zachodzi okoliczność wymieniona pod lit. a), lub

c) ukończeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku, albo

3) protokołem sporządzonym przez podatnika, stwierdzającym, że przewidywane koszty procesowe i egzekucyjne związane z dochodzeniem wierzytelności byłyby równe albo wyższe od jej kwoty.

2a. Nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną:

1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 26a, w szczególności jeżeli:

a) dłużnik zmarł, został wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej, postawiony w stan likwidacji lub została ogłoszona jego upadłość obejmująca likwidację majątku, albo

b) zostało wszczęte postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu w rozumieniu przepisów prawa upadłościowego i naprawczego lub na wniosek dłużnika zostało wszczęte postępowanie ugodowe w rozumieniu przepisów o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków, albo

c) wierzytelność została potwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądu i skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego, albo

d) wierzytelność jest kwestionowana przez dłużnika na drodze powództwa sądowego,

2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 26 lit. a) tiret pierwsze i lit. b), jeżeli:

a) spełniony jest warunek określony w pkt 1 lit. a) albo lit. b), lub

- b) opóźnienie w spłacie kapitału kredytu (pożyczki) lub odsetek przekracza 6 miesięcy, a ponadto:
- spełniony jest warunek określony w pkt 1 lit. d) albo
 - wierzytelność została skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego, albo
 - miejsce pobytu dłużnika jest nieznane i nie został ujawniony jego majątek mimo podjęcia przez wierzyciela działań zmierzających do ustalenia tego miejsca i majątku.
- 2b. Wierzytelności objęte rezerwami z tytułu kredytów (pożyczek) i udzielonych przez bank gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów i pożyczek, wymienionych w ust. 1 pkt 26, pomniejsza się, z zastrzeżeniem ust. 2c, o wartość:
- 1) gwarancji lub poręczeń Skarbu Państwa, Narodowego Banku Polskiego lub Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,
 - 2) gwarancji lub poręczeń banku centralnego lub rządu kraju będącego członkiem OECD,
 - 3) gwarancji lub poręczeń banku mającego siedzibę w kraju będącym członkiem OECD, w przypadku gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw,
 - 4) gwarancji lub poręczeń państwowej osoby prawnej, z wyłączeniem banków i zakładów ubezpieczeń, uprawnionej na podstawie odrębnych przepisów do ich udzielania w ramach realizacji powierzonych jej zadań państwowych, w przypadku gdy w budżecie państwa określono źródła sfinansowania ewentualnych zobowiązań,
 - 5) przelewu wierzytelności z akredytywy zabezpieczającej (akredytywa typu stand-by) otwartej lub potwierdzonej przez bank kraju będącego członkiem OECD, w przypadku gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw,
 - 6) umowy ubezpieczenia eksportowego lub gwarancji ubezpieczeniowej Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., zawartej lub udzielonej na podstawie przepisów o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, dla określonej umowy kredytowej lub zobowiązania pozabilansowego - do 100% sumy odpowiednio ubezpieczenia lub gwarancji, jeżeli konieczność tworzenia rezerwy celowej jest następstwem zdarzeń objętych tym ubezpieczeniem lub gwarancją,
 - 7) gwarancji lub poręczeń Banku Gospodarstwa Krajowego ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych wydanych na podstawie przepisów o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne,
 - 8) gwarancji lub poręczeń jednostki samorządu terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej (gmin, powiatów i województw) o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, przy czym uwzględniana kwota zabezpieczenia powinna wynikać z uchwały właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego w sprawie ustalania maksymalnej wysokości pożyczek, gwarancji i poręczeń udzielanych przez zarząd w roku budżetowym,
 - 9) wpłaty określonej kwoty w złotych lub w innej walucie wymiennej na rachunek banku, który zobowiąże się, że zwróci tę kwotę po uzyskaniu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, do wysokości tej kwoty, przy czym przeliczenia na złote należy dokonać według kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonywania klasyfikacji,
 - 10) zastawu rejestrowego na wierzytelności z rachunku lokaty złożonej w banku:
-

- a) posiadającym ekspozycję kredytową lub
 - b) mającym siedzibę w kraju będącym członkiem OECD, w przypadku gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw
 - wraz z oświadczeniem o blokadzie lokaty oraz pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty,
- 11) przeniesienia na bank przez dłużnika, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności:
- a) papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
 - b) papierów wartościowych emitowanych przez banki centralne lub rządy krajów będących członkiem OECD,
 - c) bankowych papierów wartościowych emitowanych przez inne banki
 - według ich wartości godziwej,
- 12) hipoteki ustanowionej na:
- a) nieruchomości,
 - b) użytkowaniu wieczystym,
 - c) własnościowym spółdzielczym prawie do lokalu mieszkalnego,
 - d) spółdzielczym prawie do lokalu użytkowego,
 - e) prawie do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,
 - f) prawie do lokalu mieszkalnego w domu budowanym przez spółdzielnię mieszkaniową w celu przeniesienia jej własności na członka,
- 13) gwarancji lub poręczeń podmiotu o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, jeżeli łączna kwota gwarancji i poręczeń udzielonych przez gwaranta (poręczyciela) jednemu kredytobiorcy nie przekracza 15% aktywów netto tego gwaranta (poręczyciela), pomniejszonych o należne, lecz niewniesione wkłady na poczet kapitałów (funduszy) podstawowych spółek akcyjnych i spółdzielni,
- 14) przeniesienia na bank przez dłużnika, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności rzeczy ruchomej, na warunkach określonych przez strony w umowie,
- 15) przeniesienia na bank przez dłużnika, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności papierów wartościowych, niewymienionych w pkt 11, będących w obrocie giełdowym w krajach będących członkiem OECD,
- 16) hipoteki morskiej na statku morskim wpisanym do rejestru okrętowego,
- 17) zastawu na statku powietrznym wpisanym do rejestru państwowego statków powietrznych,
- 18) zastawu rejestrowego na:
- a) prawach z papierów wartościowych, o których mowa w pkt 11, według ich wartości godziwej,
 - b) prawach z papierów wartościowych, o których mowa w pkt 15,
- 19) zastawu rejestrowego na rzeczy ruchomej,
- 20) przelewu wierzytelności z rachunku lokaty założonej w banku innym niż bank posiadający należność lub udzielonego zobowiązania pozabilansowego, wraz z

- oświadczeniem o blokadzie lokaty oraz pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty,
- 21) oświadczenia patronackiego podmiotu o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, zawierającego zobowiązanie wystawcy do podjęcia działań wobec dłużnika, mających na celu utrzymanie terminowej obsługi ekspozycji kredytowej banku oraz utrzymanie niebudzącej obaw sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika, pod warunkiem że:
- a) treść oświadczenia zapewnia możliwość dochodzenia wobec wystawcy roszczeń w przypadku konieczności utworzenia rezerwy celowej,
 - b) bank posiada opinię prawną dotyczącą skuteczności dochodzenia ewentualnych roszczeń wobec wystawcy oświadczenia,
 - c) zobowiązanie ciążące na wystawcy oświadczenia jest ujęte w jego księgach,
 - d) łączna kwota oświadczeń patronackich, gwarancji i poręczeń udzielonych przez wystawcę jednemu kredytobiorcy nie przekracza 15% aktywów netto tego wystawcy, pomniejszonych o należne, lecz niewniesione, wkłady na poczet kapitałów (funduszy) podstawowych spółek akcyjnych i spółdzielni.
- 2c. Przepisy ust. 2b stosuje się w takim zakresie, w jakim bank pomniejszy podstawę tworzenia rezerw zaliczanych do kosztów banku, na podstawie przepisów o rachunkowości, o wartość zabezpieczeń wymienionych w tych przepisach.
- 2d. Za ekspozycje kredytowe, o których mowa w ust. 2b pkt 10 lit. a) oraz pkt 21, rozumie się:
- a) należności, z wyłączeniem odsetek, także skapitalizowanych,
 - b) udzielone zobowiązania pozabilansowe o charakterze finansowym i gwarancyjnym.
3. Przepisy ust. 1 pkt 26 dotyczą rezerw na ryzyko związane z działalnością banków, utworzonych zgodnie z przepisami o rachunkowości.
- 3a. (uchylony).
- 3b. Przepis ust. 1 pkt 51 nie dotyczy samochodów osobowych używanych na podstawie umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1.
- 3c. Przepisów ust. 1 pkt 26 nie stosuje się w przypadku rezerw utworzonych na pokrycie kredytów (pożyczek), gwarancji (poręczeń) wymienionych w ust. 1 pkt 26, które zostały udzielone z naruszeniem prawa, przy czym naruszenie to powinno być stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu.
- 3d. Przepis art. 16 ust. 1 pkt 43 lit. c) ma zastosowanie do banków uczestniczących w realizacji programu restrukturyzacji na podstawie odrębnych ustaw, pod warunkiem przeznaczenia i wydatkowania równowartości 100% kwoty wierzytelności podlegającej umorzeniu na uruchomienie kredytów (pożyczek) dla podmiotów objętych tym programem.
- 3e. Przepisu ust. 2a pkt 2 nie stosują banki uczestniczące w programie restrukturyzacji na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie rezerw na wierzytelności z tytułu zakwalifikowanych do straconych kredytów (pożyczek) oraz wierzytelności z tytułu gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów (pożyczek) - udzielonych przez bank.
- 3f. W przypadku zakwalifikowania kredytów (pożyczek) oraz gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów i pożyczek udzielonych przez bank, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 26 lit. a) tiret drugie i lit. c), do kategorii straconych, a których nieściągalność nie została

- uprawdopodobniona, za koszty uzyskania przychodów uważa się wysokość rezerwy ustalonej zgodnie z ust. 1 pkt 26 lit. d).
4. Ilekcć w ust. 1 jest mowa o stawce za jeden kilometr przebiegu pojazdu, rozumie się przez to stawkę określoną dla samochodów osobowych, uwzględniającą odpowiednio pojemność silnika.
 5. Przebieg pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 30 i 51, powinien być, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu, potwierdzonej przez podatnika na koniec każdego miesiąca. Ewidencja przebiegu pojazdu powinna zawierać co najmniej następujące dane: nazwisko, imię i adres zamieszkania osoby używającej pojazdu, numer rejestracyjny pojazdu i pojemność silnika, kolejny numer wpisu, datę i cel wyjazdu, opis trasy (skąd - dokąd), liczbę faktycznie przejechanych kilometrów, stawkę za jeden kilometr przebiegu, kwotę wynikającą z przemnożenia liczby faktycznie przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr przebiegu oraz podpis podatnika (pracodawcy) i jego dane. W razie braku tej ewidencji, wydatki z tytułu używania samochodów nie stanowią kosztu uzyskania przychodów.
 6. Wskaźnik procentowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 60 i 61, posiadanych przez udziałowców (akcjonariuszy) udziałów (akcji) w spółce określa się na podstawie liczby praw głosu, jakie w związku z posiadanymi udziałami (akcjami) przysługują tym udziałowcom (akcjonariuszom).
 7. Wartość, o której mowa w ust. 1 pkt 60 i 61, funduszu udziałowego w spółdzielni lub kapitału zakładowego spółki określa się bez uwzględnienia tej części tego funduszu lub kapitału, jaka nie została na ten fundusz lub kapitał faktycznie przekazana lub jaka została pokryta wierzytelnościami z tytułu pożyczek (kredytów) oraz z tytułu odsetek od tych pożyczek (kredytów), przysługującymi członkom wobec tej spółdzielni lub udziałowcom (akcjonariuszom) wobec tej spółki, a także wartościami niematerialnymi lub prawnymi, od których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych zgodnie z art. 16a-16m.
- 7a. (uchylony).
- 7b. Przez pożyczkę, o której mowa w ust. 1 pkt 60 i 61 oraz w ust. 7, rozumie się każdą umowę, w której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy; przez pożyczkę tę rozumie się także emisję papierów wartościowych o charakterze dłużnym, depozyt nieprawidłowy lub lokatę.
 - 7c. Przepis ust. 1 pkt 46 lit. c) stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, o której mowa w art. 91 ust. 7 ustawy o podatku od towarów i usług.
 - 7d. Przepis ust. 1 pkt 57a stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 40 oraz art. 15 ust. 4h, do składek na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
 - 7e. Przepisu ust. 1 pkt 8 zdanie po średniku nie stosuje się przy zamianie jednostek uczestnictwa subfunduszu na jednostki uczestnictwa innego subfunduszu tego samego funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami, dokonanej zgodnie z ustawą z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.
 - 7f. Przez fundusze kapitałowe, o których mowa w ust. 1 pkt 8, rozumie się fundusze inwestycyjne oraz fundusze zagraniczne, o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wpłat na rzecz Polskiej Organizacji Turystycznej, uznawaną za koszt uzyskania przychodów.
9. Przepisy ust. 1 pkt 8c i 8d stosuje się odpowiednio do podmiotów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy.

USTAWA z dnia 13 września 1996 r. O UTRZYMANIU CZYSTOŚCI I PORZĄDKU W GMINACH (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97)

Art. 4.

1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego.
2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:
 - 1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
 - [a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych i odpadów z remontów,]*
 - <a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,>**
 - b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
 - c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
 - 2) rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
 - a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych urządzeń;
 - 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

- 4) maksymalnego poziomu odpadów komunalnych ulegających biodegradacji dopuszczonych do składowania na składowiskach odpadów;
 - 5) innych wymagań wynikających z gminnego planu gospodarki odpadami;
 - 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
 - 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
 - 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.
3. Rada gminy dostosuje regulamin do gminnego planu gospodarki odpadami w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od daty uchwalenia tego planu.

Art. 8.

1. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie, oraz jego numer identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 2) określenie przedmiotu i obszaru działalności;
 - 3) określenie środków technicznych, jakimi dysponuje ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności objętej wnioskiem;
 - 4) informacje o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług w zakresie działalności objętej wnioskiem;
 - 5) proponowane zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowane po zakończeniu działalności;
 - 6) określenie terminu podjęcia działalności objętej wnioskiem oraz zamierzonego czasu jej prowadzenia.
- 1a. Do wniosku przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć zaświadczenie o braku zaległości podatkowych i zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne.
2. Przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości powinien we wniosku dodatkowo określić:
 - 1) rodzaje odpadów komunalnych odbieranych od właścicieli nieruchomości,
 - 2) sposób realizacji obowiązku ograniczenia masy odpadów ulegających biodegradacji składowanych na składowisku odpadów,oraz udokumentować gotowość ich przyjęcia przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, spełniającego wymagania odnośnie miejsc odzysku i unieszkodliwiania, o których mowa w art. 9 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z późn. zm.) oraz w art. 7 ust. 3a pkt 2 niniejszej ustawy.
- 2a. Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną.
- [2b. Przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, obejmujące niesegregowane odpady komunalne, jest*

obowiązany również do odbierania wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i odpadów z remontów.]

<2b. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, obejmujące niesegregowane odpady komunalne, jest obowiązany również do odbierania wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz odpadów z remontów.>

3. (uchylony).

4. Działając na podstawie odrębnych decyzji, przedsiębiorca, który odbiera od właścicieli nieruchomości odpady komunalne na podstawie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, przed przekazaniem ich do miejsc odzysku lub unieszkodliwiania wskazanych w tym zezwoleniu, może prowadzić sortowanie lub kompostowanie tych odpadów w instalacjach, do których posiada tytuł prawny, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

USTAWA z dnia 15 grudnia 2000 r. O INSPEKCJI HANDLOWEJ (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.)

Art. 3.

1. Do zadań Inspekcji należy:

- 1) kontrola legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów odrębnych w zakresie produkcji, handlu i usług,
- 1a) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu w zakresie zgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych z wyłączeniem produktów podlegających nadzorowi innych właściwych organów,
- 1b) kontrola produktów w rozumieniu ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275) w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa,
- 1c) kontrola substancji chemicznych, preparatów chemicznych, wyrobów i detergentów przeznaczonych dla konsumentów w zakresie określonym w ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.);
- 2) kontrola produktów znajdujących się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu, z zastrzeżeniem ust. 2, w tym w zakresie oznakowania i zafałszowań, oraz kontrola usług,

- 2a) kontrola przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 41 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495),
- <2b) kontrola przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 8, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 31 ust. 3, art. 48-50, art. 53 oraz art. 54 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz....),>**
- 3) podejmowanie mediacji w celu ochrony interesów i praw konsumentów,
- 4) organizowanie i prowadzenie stałych polubownych sądów konsumenckich,
- 5) prowadzenie poradnictwa konsumenckiego,
- 6) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub przepisach odrębnych.
2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie obejmuje kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów oraz kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych.

USTAWA z dnia 27 kwietnia 2001 r. O ODPADACH (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.)

[Art. 41.

- 1. Odpady w postaci baterii lub akumulatorów zbiera się oddzielnie od innych rodzajów odpadów.*
- 2. Posiadacz odpadów w postaci baterii lub akumulatorów, powstałych w wyniku prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, jest obowiązany do ich selektywnego zbierania, umożliwiającego późniejszy odzysk lub unieszkodliwienie tych odpadów.*
- 3. Posiadacz odpadów w postaci baterii lub akumulatorów, który jest osobą fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, powinien zwracać te odpady do punktów ich zbierania lub wrzucać do pojemników przeznaczonych na te odpady.*
- 4. (uchylony).]*

[Art. 74.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą, w wyniku której powstają odpady w postaci baterii lub akumulatorów, zbiera te odpady w sposób nieselektywny lub unieszkodliwia je łącznie z innymi rodzajami odpadów,
podlega karze aresztu albo grzywny.]

USTAWA z dnia 11 maja 2001 r. O OBOWIĄZKACH PRZEDSIĘBIORCÓW W ZAKRESIE GOSPODAROWANIA NIEKTÓRYMI ODPADAMI ORAZ O OPŁACIE PRODUKTOWEJ I OPŁACIE DEPOZYTOWEJ (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607)

[USTAWA

z dnia 11 maja 2001 r.

o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej]

<Ustawa

z dnia 11 maja 2001 r.

o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej>

Art. 1.

[1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.), wprowadzających na terytorium kraju produkty w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy, i produkty wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej i opłaty depozytowej.]

<1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.), wprowadzających na terytorium kraju produkty w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy, i produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej.>

- 1a. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy, który pakuje produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadza je na rynek krajowy.
- 1b. W przypadku gdy produkt lub produkt w opakowaniu jest wprowadzany na rynek krajowy przez przedsiębiorcę niebędącego wytwórcą produktu lub produktu w opakowaniu, który zlecił wytworzenie tego produktu lub produktu w opakowaniu oraz którego oznaczenie zostało umieszczone na produkcie lub produkcie w opakowaniu, obowiązki określone w ustawie obciążają tego przedsiębiorcę.
- 1c. Przez oznaczenie, o którym mowa w ust. 1b, rozumie się znak towarowy w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.) lub firmę, nazwę przedsiębiorcy, a w przypadku osoby fizycznej - imię i nazwisko przedsiębiorcy lub nazwę, pod którą wykonuje działalność gospodarczą.
2. Przez przedsiębiorcę wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy rozumie się także:
 - 1) przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty tam pakowane;

- 2) przedsiębiorcę prowadzącego więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5.000 m², bez względu na powierzchnię pojedynczej jednostki, sprzedającego produkty w tych jednostkach pakowane.

[3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towary, których częściami składowymi lub przynależnościami są produkty wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy.]

<3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towary, których częściami składowymi lub przynależnościami są produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.>

- 3a. Przepisów ustawy nie stosuje się do przedsiębiorcy, który eksportuje lub dokonuje wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów lub produktów w opakowaniach, które uprzednio zostały wprowadzone na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia.
4. W sprawach dotyczących gospodarowania odpadami opakowaniowymi i odpadami poużytkowymi, nieuregulowanych ustawą, stosuje się przepisy o odpadach.
5. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r., Nr 129, poz. 902, z późn. zm.).

Art. 2.

Ilekoć w ustawie jest mowa o:

[1) akumulatorze kwasowo-ołowiowym - rozumie się przez to wszystkie rodzaje akumulatorów kwasowo-ołowiowych;]

2) eksporcie produktów - rozumie się przez to potwierdzony przez urząd celny wyjścia wywóz produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty;

3) imporcie produktów - rozumie się przez to przywóz produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium państwa trzeciego w celu wprowadzenia na terytorium kraju;

3a) importerze - rozumie się przez to także importerów importujących produkty lub produkty w opakowaniach na potrzeby własne; nie uważa się za importera produktów lub produktów w opakowaniach przedsiębiorcy, który dokonuje eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy uprzednio importowanych produktów lub produktów w opakowaniach;

4) Narodowym Funduszu - rozumie się przez to Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska;

5) odpadzie opakowaniowym - rozumie się przez to odpady w rozumieniu przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych powstające z opakowań, których rodzaje wymienione są w załączniku nr 1 do ustawy;

[6) odpadzie poużytkowym - rozumie się przez to odpady powstające z produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy;]

<6) odpadzie poużytkowym – rozumie się przez to odpady powstające z produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;>

7) odzysku - rozumie się przez to odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach;

- 7a) opakowaniu wielomateriałowemu - rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch różnych materiałów, tak że nie można ich rozdzielić w sposób ręczny lub przy zastosowaniu prostych metod mechanicznych;
- [8) opłacie depozytowej - rozumie się przez to opłatę pobieraną przy sprzedaży detalicznej akumulatorów kwasowo-ołowiowych jako osobnych produktów, której zwrot następuje po przekazaniu zużytego akumulatora sprzedawcy detalicznemu tych akumulatorów lub do punktu systemu zbierania zużytych akumulatorów zorganizowanego przez przedsiębiorcę;]
- [9) opłacie produktowej - rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną za opakowania w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, a także opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z wyłączeniem akumulatorów kwasowo-ołowiowych;]
- <9) opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną za opakowania w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, a także opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;>**
- 9a) posiadaczowi odpadów - rozumie się przez to posiadacza odpadów w rozumieniu przepisów o odpadach;
- 9b) przedsiębiorcach - rozumie się przez to także przedsiębiorców wprowadzających na terytorium kraju produkty lub produkty w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia na potrzeby własne;
- 10) recyklingu - rozumie się przez to recykling w rozumieniu przepisów o odpadach;
- 11) regeneracji olejów odpadowych - rozumie się przez to regenerację w rozumieniu przepisów o odpadach;
- 11a) terytorium kraju - rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 11b) terytorium państwa członkowskiego - rozumie się przez to terytorium państwa wchodzącego w skład terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 11c) terytorium państwa trzeciego - rozumie się przez to terytorium niewchodzące w skład terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 11d) terytorium Wspólnoty Europejskiej - rozumie się przez to terytoria państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, z tym że następujące terytoria poszczególnych państw członkowskich są wyłączone z terytorium Wspólnoty Europejskiej:
- wyspa Heligoland, terytorium Buesingen - z Republiki Federalnej Niemiec,
 - Ceuta, Melilla, wyspy Kanaryjskie - z Królestwa Hiszpanii,
 - Livigno, Campione d'Italia, włoska część jeziora Lugano - z Republiki Włoskiej,
 - departamenty zamorskie Republiki Francuskiej - z Republiki Francuskiej,
 - Góra Athos - z Republiki Greckiej,
 - wyspy Alandzkie - z Republiki Finlandii;
- 11e) wewnątrzwspólnotowa dostawa produktów lub produktów w opakowaniach - rozumie się przez to wywóz produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego;

- 11f) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów lub produktów w opakowaniach - rozumie się przez to przemieszczanie produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium innego państwa członkowskiego w celu wprowadzenia na terytorium kraju;
- 11g) wewnątrzwspólnotowy nabywca - rozumie się przez to także przedsiębiorców dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub produktów w opakowaniach na potrzeby własne; nie uważa się za wewnątrzwspólnotowego nabywcę produktów lub produktów w opakowaniach przedsiębiorcy, który dokonuje eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy uprzednio wewnątrzwspólnotowo nabytych produktów lub produktów w opakowaniach;
- 12) wojewódzkich funduszach - rozumie się przez to wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska;
- 12a) wprowadzenie na rynek krajowy - rozumie się przez to wprowadzenie na terytorium kraju;
- [13) zużyty akumulatorze - rozumie się przez to odpad poużytkowy powstały z akumulatora kwasowo-ołowiowego, zachowujący podstawowe elementy konstrukcyjne.]*

Art. 3.

- 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 1, ma obowiązek zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych.
- 2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest do dnia 31 grudnia 2007 r. osiągnąć docelowy poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 4 do ustawy, z wyłączeniem poziomu odzysku odpadów z opakowań, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy.
- 2a. Przedsiębiorca wprowadzający na terytorium kraju produkty w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy, jest obowiązany osiągnąć:
 - 1) do dnia 31 grudnia 2007 r. co najmniej 50 % poziom odzysku odpadów opakowaniowych łącznie dla wszystkich rodzajów opakowań, w których wprowadził produkty, oraz
 - 2) do dnia 31 grudnia 2014 r. co najmniej 60 % poziom odzysku odpadów opakowaniowych łącznie dla wszystkich rodzajów opakowań, w których wprowadził produkty.
- 2b. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2014 r. osiągnąć docelowy poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 4a do ustawy.
- 3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy lub ilości odpadów opakowaniowych i poużytkowych poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi oraz masy lub ilości wprowadzonych na rynek opakowań lub produktów, w określonym czasie.
- [3a. W przypadku produktów, o których mowa w pozycji 4 w załączniku nr 2 do ustawy, ilość tych produktów wprowadzonych na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym ustala się jako średnią roczną z ilości wprowadzonych na terytorium kraju tych produktów w danym roku kalendarzowym oraz w poprzednich dwóch latach kalendarzowych.]*

- 3b. *W przypadku przedsiębiorców, którzy rozpoczęli w danym roku kalendarzowym lub w roku poprzednim działalność polegającą na wprowadzaniu na terytorium kraju produktów, o których mowa w pozycji 4 w załączniku nr 2 do ustawy, ilość tych produktów wprowadzonych na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym ustala się odpowiednio jako ilość tych produktów wprowadzonych na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym albo jako średnią roczną z ilości tych produktów wprowadzonych na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym albo jako średnią roczną z ilości tych produktów wprowadzonych na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym oraz roku poprzednim.]*
4. Masę i ilość opakowań wprowadzanych na rynek ustala się w oparciu o ewidencję prowadzoną zgodnie z art. 11.
5. Wprowadzenie na rynek opakowań lub produktów następuje, z zastrzeżeniem ust. 6, w dacie ich wydania z magazynu w celu ostatecznego wprowadzenia do obrotu.
6. W przypadku importu produktów lub produktów w opakowaniach uważa się, że importer wprowadza na terytorium kraju produkty lub produkty w opakowaniach w dacie ich dopuszczenia do obrotu na terytorium kraju.
- 6a. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub produktów w opakowaniach uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty lub produkty w opakowaniach w dacie wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów lub produktów w opakowaniu.
7. Opakowania lub produkt uważa się za wprowadzone do obrotu tylko raz.
8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia ogłoszonego na 6 miesięcy przed dniem jego wejścia w życie, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, w poszczególnych latach do końca 2007 r. oraz do końca 2014 r., uwzględniając:
- 1) potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych oraz zwiększanie jego efektywności;
 - 2) działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki;
 - 3) konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.
9. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przez danego przedsiębiorcę do masy odpadów opakowaniowych i użytkowych poddanych odzyskowi dodaje się:
- 1) (uchylony);
 - 2) masę opon zebranych i zregenerowanych (bieżnikowanych) na terytorium kraju;
 - 3) masę olejów bazowych pochodzących z regeneracji zebranych na terytorium kraju olejów odpadowych, zużytych do wytworzenia wprowadzonych na terytorium kraju olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 i 13.
- 9a. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku dla odpadów opakowaniowych i użytkowych do odzysku zalicza się procesy R1-R9, R13 i R14 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587).
- 9b. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych do recyklingu zalicza się procesy R2-R9 i R14 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

10. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu przez danego przedsiębiorcę do masy olejów odpadowych poddanych recyklingowi dodaje się masę olejów bazowych pochodzących z regeneracji zebranych na terytorium kraju olejów odpadowych, zużytych do wytworzenia wprowadzonych na terytorium kraju olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 i 13.
11. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu nie uwzględnia się produktów, które są częściami składowymi lub przynależnościami towarów wyeksportowanych lub wywiezionych z terytorium kraju w drodze wewnątrzwspólnotowej dostawy.
 - 11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, do masy lub ilości wprowadzonych na rynek opakowań lub produktów nie wlicza się produktów i produktów w opakowaniach, które zostały wyeksportowane lub opuściły terytorium kraju w drodze wewnątrzwspólnotowej dostawy, dokonanej przez przedsiębiorcę innego niż wytwórca tych produktów lub produktów w opakowaniach, na podstawie dokumentów potwierdzających ten eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę produktów lub produktów w opakowaniach.
 - 11b. Do rzeczywiście osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych nie wlicza się importu oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia odpadów opakowaniowych i użytkowych, które poddaje się odzyskowi i recyklingowi na terytorium kraju.
 - 11c. Przy obliczaniu poziomu recyklingu olejów odpadowych wlicza się wyłącznie masę olejów odpadowych poddanych regeneracji w instalacjach wpisanych do wykazu, o którym mowa w art. 39 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
12. Przedsiębiorca produkujący w kraju oleje smarowe z udziałem wytworzonych w kraju olejów bazowych pochodzących z regeneracji może je włączyć do rzeczywiście uzyskanego poziomu recyklingu, jeżeli:
 - 1) posiada specjalistyczną instalację umożliwiającą prowadzenie procesu regeneracji;
 - 2) posiada zezwolenie wymagane przepisami o ochronie środowiska;
 - 3) uzyskane produkty spełniają normy określone w przepisach odrębnych.
13. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakie powinien spełnić przedsiębiorca produkujący w kraju oleje smarowe z udziałem wytworzonych w kraju olejów bazowych pochodzących z regeneracji, w celu włączenia ich do rzeczywiście uzyskanego poziomu recyklingu, uwzględniając w nim:
 - 1) potrzebę bezpiecznego dla środowiska wykorzystania olejów odpadowych;
 - 2) wymagane instalacje służące regeneracji olejów odpadowych;
 - 3) spełnienie wymagań wynikających z przepisów o odpadach.

Art. 9.

- [1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, lub produktów, o których mowa w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.*
- 2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu*

w opakowaniu wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy lub produktu wymienionego w załącznikach nr 2 lub 3 do ustawy.]

- <1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, lub produktów, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.**
- 2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu w opakowaniu wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy lub produktu wymienionego w załączniku nr 3 do ustawy.>**
3. Przedsiębiorca jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć zawiadomienie marszałkowi województwa o fakcie likwidacji działalności, o której mowa w ust. 1.
4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 3, powinno zawierać:
 - 1) nazwę i siedzibę lub imię i nazwisko oraz adres przedsiębiorcy;
 - 2) datę rozpoczęcia lub likwidacji działalności, o której mowa w ust. 1;
 - 3) określenie rodzaju działalności;
 - 4) wskazanie sposobu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1.
5. Jeżeli dane, o których mowa w ust. 4, ulegną zmianie, przedsiębiorca jest obowiązany zgłosić ją marszałkowi województwa nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana.
6. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 3, kierując się potrzebą ujednolicenia zawiadomień.

Art. 10.

1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do złożenia sprawozdania rocznego, zawierającego informacje o:
 - 1) nazwie i siedzibie lub imieniu i nazwisku oraz adresie przedsiębiorcy;
 - [2) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;]*
 - <2) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;>**
 - 3) odpowiednio masie lub ilości poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje i według sposobu ich odzysku i recyklingu, oraz odpadów poużytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 4) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
2. Organizacja jest obowiązana do złożenia sprawozdania rocznego, zawierającego informacje o:

- 1) nazwie i siedzibie oraz adresie organizacji;
 - 2) wykazie przedsiębiorców, w imieniu których działała;
 - [3) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;]*
 - <3) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;>**
 - 4) odpowiednio masie lub ilości poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje i według sposobu ich odzysku i recyklingu, oraz odpadów poużytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 5) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
3. Sprawozdania roczne, o których mowa w ust. 1 i 2, składane są marszałkowi województwa w terminie do dnia 31 marca następnego roku.
 4. Sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, nie składają przedsiębiorcy i organizacje, które sporządzają sprawozdania, o których mowa w art. 15.

Art. 12.

1. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 3, następuje na koniec roku kalendarzowego.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, albo organizacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, którzy nie wykonali obowiązku, o którym mowa w art. 3, są obowiązani do wpłacania opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:
 - 1) odzysku;
 - 2) recyklingu.
- 2a. Do ponoszenia opłaty produktowej jest obowiązany również przedsiębiorca, który nie wykonuje obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych w sposób określony w art. 4 ust. 1.
[3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie albo ilości produktów lub opakowań, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy akumulatory kwasowo-ołowiowe.
- 3a. Szczegółowy sposób obliczania opłaty produktowej należnej od przedsiębiorcy lub organizacji z tytułu niewykonania obowiązku odzysku, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, określa załącznik nr 5 do ustawy.
4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy (z wyłączeniem produktów określonych w poz. 1) oraz w załączniku nr 3 do ustawy.

5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy nie przekracza 50 zł.]

<3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów lub opakowań.

3a. Szczegółowy sposób obliczania opłaty produktowej należnej od przedsiębiorcy lub organizacji z tytułu niewykonania obowiązku odzysku, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, określa załącznik nr 5 do ustawy.

4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy.

5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy nie przekracza 50 zł.>

[Art. 13.

Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi:

1) masa w kilogramach - dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w poz. 1, 3 i 4 w załączniku nr 3 do ustawy;

2) ilość w sztukach - dla produktów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy oraz dla produktów wymienionych w poz. 2 w załączniku nr 3 do ustawy.]

<Art. 13.

Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach.>

Art. 14.

1. Maksymalna stawka opłaty produktowej wynosi:

1) dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy - 4,19 zł za 1 kg;

[2) dla produktów wymienionych w poz. 2 i 3 w załączniku nr 2 do ustawy - 69,89 zł za sztukę;

3) dla produktów wymienionych w poz. 4 w załączniku nr 2 do ustawy - 6,99 zł za sztukę;]

4) dla produktów wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 3 do ustawy - 2,80 zł za 1 kg;

5) (uchylony);

6) dla produktów wymienionych w poz. 3 w załączniku nr 3 do ustawy - 2,80 zł za 1 kg dla opony nowej i używanej regenerowanej (bieżnikowanej) oraz 11,18 zł za 1 kg dla opony używanej nieregenerowanej (niebieżnikowanej);

7) (uchylony).

2. Stawki opłat, określone w ust. 1, podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku kalendarzowego podwyższeniu w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjętemu w ustawie budżetowej za rok poprzedni.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, nie później niż w terminie do dnia 30 września każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym

Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość maksymalnych stawek opłat produktowych na następny rok.

4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych opakowań i produktów, o których mowa w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych i poużytkowych z tych produktów i opakowań, kosztami ich zagospodarowania lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni.

Art. 15.

1. Przedsiębiorca i organizacja, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 2a, są obowiązani do złożenia marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej zawierającego informacje o:

- 1) wysokości należnej opłaty produktowej, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań lub produktów i określeniem odpowiednio ich masy lub ilości,

[2) odpowiednio masie lub ilości opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.]

<2) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;>

- 3) odpowiednio masie lub ilości poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje i według sposobu ich odzysku i recyklingu, oraz odpadów poużytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,

- 4) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje

w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań.

[Rozdział 4

Opłata depozytowa

Art. 20.

1. *Sprzedawca detaliczny akumulatora kwasowo-ołowiowego jest obowiązany przy jego sprzedaży do przyjęcia zużytego akumulatora.*

2. Sprzedawca detaliczny jest obowiązany do pobrania opłaty depozytowej, jeżeli przy sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego kupujący nie przekazał mu zużytego akumulatora.
3. Stawka opłaty depozytowej wynosi 30 zł za sztukę.
4. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, przy sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego potwierdza na fakturze VAT lub paragonie fiskalnym wysokość pobranej opłaty depozytowej.

Art. 21.

1. Sprzedawca detaliczny, który pobrał opłatę depozytową, jest obowiązany, w terminie 30 dni od daty sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego, przyjąć zużyty akumulator i zwrócić opłatę depozytową. Sprzedawca detaliczny potwierdza zwrot opłaty depozytowej na fakturze VAT lub paragonie fiskalnym.
2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego, w widocznym miejscu, wywieszki informującej o:
 - 1) warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora i odbioru opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży detalicznej i punktach systemu zbierania zużytych akumulatorów, zorganizowanych przez przedsiębiorców, których akumulatory kwasowo-ołowiowe sprzedaje;
 - 2) określonym w przepisach o Inspekcji Handlowej, prawie składania skarg i wniosków, dotyczących nieprawidłowości w realizacji zobowiązań wynikających z ustawy przez sprzedawcę detalicznego;
 - 3) instytucji, do której należy składać skargi i wnioski dotyczące nieprawidłowości w realizacji przez sprzedawcę zobowiązań wynikających z ustawy.

Art. 22.

Sposób magazynowania zużytych akumulatorów przez sprzedawcę detalicznego nie może naruszać przepisów szczególnych o zasadach odzysku, unieszkodliwiania, zbierania i transportu odpadów niebezpiecznych.

Art. 23.

1. Przedsiębiorca wytwarzający, importujący lub dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia akumulatorów kwasowo-ołowiowych jest obowiązany dołączyć do produktu informację o warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora oraz o własnych punktach systemu zbierania tego odpadu.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do odebrania na własny koszt od sprzedawcy detalicznego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 1, zużytych akumulatorów i przekazania ich do recyklingu na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
3. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży detalicznej jest niemożliwy z powodu jego likwidacji lub przerwy w działalności, przedsiębiorca wytwarzający, importujący lub wewnątrzwspólnotowo nabywający akumulatory kwasowo-ołowiowe jest obowiązany, przez własne punkty systemu zbierania, do przyjęcia zużytego akumulatora wprowadzonego przez niego do obrotu i zwrotu opłaty depozytowej, w terminie 45 dni od dnia sprzedaży produktu.
4. Zwrot opłaty depozytowej w przypadku określonym w ust. 3 następuje za potwierdzeniem na fakturze VAT lub paragonie fiskalnym, o którym mowa w art. 20 ust. 4.

5. *Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany na własny koszt odebrać wszystkie zużyte akumulatory z innych miejsc niż punkty sprzedaży detalicznej i przekazać je do recyklingu.]*

[Art. 25.

Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, oraz organizacji, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.]

<Art. 25.

Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się odpowiednio marszałka województwa oraz urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – odpowiednio Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.>

[Art. 26.

Nadzór nad wykonaniem przez sprzedawców detalicznych i przedsiębiorców obowiązków wynikających z rozdziału 4 ustawy sprawuje Inspekcja Handlowa.]

[Art. 30.

1. *Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 2-4 w załączniku nr 2 do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.*
2. *Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie działań w zakresie:*
 - 1) *odzysku i recyklingu odpadów użytkowych powstałych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz ogniw i baterii galwanicznych;*
 - 2) *edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnego zbierania i recyklingu odpadów użytkowych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz baterii i ogniw galwanicznych;*
 - 3) *selektywnego zbierania odpadów użytkowych z akumulatorów niklowo-kadmowych, niklowo-żelazowych, innych akumulatorów elektrycznych oraz baterii i ogniw galwanicznych wykonywanych przez gminy (związki gmin).]*

Art. 37.

[Kto będąc przedsiębiorcą prowadzącym organizację odzysku lub działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów określonych w załącznikach nr 1-3 do ustawy:]

<Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym organizację odzysku lub działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów określonych w załącznikach nr 1 i 3 do ustawy:>

- 1) nie składa zawiadomienia o rozpoczęciu lub likwidacji tej działalności marszałkowi województwa, lub nie zawiadamia o zmianach w działalności, lub składa zawiadomienia nierzetelne, lub
- 2) nie składa sprawozdań o opakowaniach lub produktach, osiągniętych poziomach odzysku lub recyklingu oraz o należnej opłacie produktowej lub składa sprawozdania nierzetelne,

podlega karze grzywny.

[Art. 38.

Sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych, który:

- 1) *nie przyjmuje zużytego akumulatora lub nie zwraca opłaty depozytowej, lub*
- 2) *nie umieszcza w punkcie sprzedaży informacji o systemie zbierania zużytych akumulatorów,*

podlega karze grzywny.

Art. 39.

Przedsiębiorca lub importer wprowadzający do obrotu akumulatory kwasowo-ołowiowe, który:

- 1) *nie dołącza do akumulatorów kwasowo-ołowiowych informacji o warunkach i trybie zwrotu zużytych akumulatorów oraz o punktach systemu zbierania odpadów,*
- 2) *nie odbiera od sprzedawców detalicznych lub z innych miejsc niż punkty sprzedaży detalicznej zużytych akumulatorów,*

podlega karze grzywny.]

[Art. 40.

Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 37-39 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.]

<Art.40.

Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 37-37b następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.>

[ZAŁĄCZNIK Nr 2

RODZAJE PRODUKTÓW

<i>Poz.</i>	<i>Symbol PKWiU</i>	<i>Rodzaj produktu</i>
<i>1</i>	<i>31.40.21</i>	<i>akumulatory kwasowo-ołowiowe</i>
	<i>31.40.22</i>	
<i>2</i>	<i>31.40.23</i>	<i>akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (wielkogabarytowe)</i>
<i>3</i>	<i>31.40.23</i>	<i>akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (małogabarytowe)</i>
<i>4</i>	<i>31.40.1, z wyłączeniem</i>	<i>ogniwa i baterie galwaniczne oraz ich części, z wyłączeniem:</i>

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

31.40.12	części ogniów i baterii galwanicznych
----------	---------------------------------------

J

ZAŁĄCZNIK Nr 4

DOCELOWE PROCENTOWE POZIOMY ODZYSKU I RECYKLINGU DLA ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH I POUŻYTKOWYCH W STOSUNKU DO MASY LUB ILOŚCI WPROWADZONYCH NA RYNEK KRAJOWY, W DRODZE SPRZEDAŻY LUB IMPORTU, OPAKOWAŃ I PRODUKTÓW

Poz.	Odpad powstały z:	symbol PKWiU	Poziom odzysku	Poziom recyklingu
1	2	3	4	5
1	opakowania razem	bez względu na symbol PKWiU	50 ¹⁾	25 ^{1) 2)}
2	opakowania z tworzyw sztucznych	bez względu na symbol PKWiU	-	25 ¹⁾
3	opakowania z aluminium	bez względu na symbol PKWiU	-	40 ¹⁾
4	opakowania ze stali, w tym z blachy stalowej	bez względu na symbol PKWiU	-	20 ¹⁾
5	opakowania z papieru i tektury	bez względu na symbol PKWiU	-	48 ¹⁾
6	opakowania ze szkła gospodarczego, poza ampułkami	bez względu na symbol PKWiU	-	38 ¹⁾
7	opakowania z materiałów naturalnych (drewna i tekstyliów)	bez względu na symbol PKWiU	-	15 ^{1) 2)}
[8	<i>akumulatory kwasowo-ołowiowe</i>	<i>31.40.21</i>	<i>wszystkie</i>	<i>wszystkie</i>
9	<i>akumulatory niklowo-kadmowe (wielkogabarytowe)</i>	<i>31.40.22</i>	<i>zgłoszone</i>	<i>zebrane</i>
10	<i>akumulatory niklowo-kadmowe (małogabarytowe)</i>	<i>31.40.23</i>	60	60
11	<i>akumulatory niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (wielkogabarytowe)</i>	<i>31.40.23</i>	40	40
12	<i>akumulatory niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (małogabarytowe)</i>	<i>31.40.23</i>	20	20
13	ogniwa i baterie galwaniczne oraz ich części, z wyłączeniem: części ogniów i baterii galwanicznych	31.40.1 z wyłączeniem 31.40.12	25	25 ³⁾]
14	oleje smarowe, z wyłączeniem:	23.20.18-50 z wyłączeniem:	50	35 ⁴⁾
	- oleje smarowe do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny	23.20.18-50.10		
	- oleje białe, parafina ciekła	23.20.18-50.40		
	- mieszanki olejowe do obróbki metali, oleje zapobiegające przyleganiu do form, oleje antykorozyjne	23.20.18-50.60		
	- oleje smarowe pozostałe oraz pozostałe oleje	23.20.18-50.80		
	- oleje odpadowe	23.20.40		
15	(uchylona)			
16	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju	25.11.11	75	15

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	stosowanych w samochodach osobowych			
	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych, o współczynniku obciążenia ≤ 121	25.11.13-55.00		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych, o współczynniku obciążenia > 121	25.11.13-57.00		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju stosowanych w pojazdach i maszynach rolniczych i leśnych	25.11.14-04		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, do pojazdów transportu bliskiego i maszyn w rodzaju stosowanych w budownictwie i przemyśle	25.11.14-06.00		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, z bieżnikiem daszkowym lub podobnym, pozostałe	25.11.14-08.00		
	opony pozostałe, nowe, pneumatyczne z gumy, gdzie indziej niesklasyfikowane	25-11.14-10.00		
	opony używane pneumatyczne z gumy	25.11.20		
	opony bieżnikowane z gumy, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych	25.12.10-30.00		
	opony bieżnikowane z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych	25.12.10-50.00		
	opony bieżnikowane z gumy, pozostałe	25.12.10-90.00		
17	(uchylona)			

¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach Prawa farmaceutycznego oraz opakowań po środkach niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

²⁾ Nie dotyczy palet drewnianych.

³⁾ Nie dotyczy ogniw cynkowo-węglowych i alkalicznych.

⁴⁾ Dotyczy olejów przepracowanych poddanych regeneracji.

ZAŁĄCZNIK Nr 4a

DOCELOWY POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH I POUŻYTKOWYCH DO DNIA 31 GRUDNIA 2014 R.

Poz.	Odpad powstały z:	Poziom		
	rodzaj produktów	symbol PKWiU	odzysku	recyklingu
1	2	3	4	5
1	opakowania razem	bez względu na symbol PKWiU	60 ¹⁾	nie mniej niż 55 i nie więcej niż 80 ¹⁾
2	opakowania z tworzyw sztucznych	bez względu na symbol PKWiU	-	22,5 ^{1), 2)}
3	opakowania z aluminium	bez względu na symbol PKWiU	-	50 ¹⁾
4	opakowania ze stali, w tym z blachy stalowej	bez względu na symbol PKWiU	-	50 ¹⁾
5	opakowania z papieru i tektury	bez względu na symbol	-	60 ¹⁾

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

		PKWiU		
6	opakowania ze szkła gospodarczego, poza ampułkami	bez względu na symbol PKWiU	-	60 ¹⁾
7	opakowania z drewna	bez względu na symbol PKWiU	-	15 ¹⁾
[8	<i>akumulatory kwasowo-ołowiowe</i>	<i>31.40.21 31.40.22</i>	<i>wszystkie zgłoszone</i>	<i>wszystkie zebrane</i>
9	<i>akumulatory niklowo-kadmowe (wielkogabarytowe)</i>	<i>31.40.23</i>	<i>60</i>	<i>60</i>
10	<i>akumulatory niklowo-kadmowe (małogabarytowe)</i>	<i>31.40.23</i>	<i>40</i>	<i>40</i>
11	<i>akumulatory niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (wielkogabarytowe)</i>	<i>31.40.23</i>	<i>40</i>	<i>40</i>
12	<i>akumulatory niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (małogabarytowe)</i>	<i>31.40.23</i>	<i>20</i>	<i>20</i>
13	<i>ogniwa i baterie galwaniczne oraz ich części, z wyłączeniem: części ogniw i baterii galwanicznych</i>	<i>31.40.1, z wyłączeniem: 31.40.12</i>	<i>40</i>	<i>40³⁾</i>
14	oleje smarowe, z wyłączeniem:	23.20.18-50, z wyłączeniem:	50	35
	- oleje smarowe do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny	23.20.18-50.10		
	- oleje białe, parafina ciekła	23.20.18-50.40		
	- mieszanki olejowe do obróbki metali, oleje zapobiegające przyleganiu do form, oleje antykorozyjne	23.20.18-50.60		
	- oleje smarowe pozostałe oraz pozostałe oleje	23.20.18-50.80		
15	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych	25.11.11	75	15
	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych, o współczynniku obciążenia ≤ 121	25.11.13-55.00		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych, o współczynniku obciążenia > 121	25.11.13-57.00		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, w rodzaju stosowanych w pojazdach i maszynach rolniczych i leśnych	25.11.14-04		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, do pojazdów transportu bliskiego i maszyn w rodzaju stosowanych w budownictwie i przemyśle	25.11.14-06.00		
	opony nowe pneumatyczne z gumy, z bieżnikiem daszkowym lub podobnym, pozostałe	25.11.14-08.00		
	opony pozostałe, nowe, pneumatyczne z gumy, gdzie indziej niesklasyfikowane	5.11.14-10.00		
	opony używane pneumatyczne z gumy	25.11.20		
	opony bieżnikowane z gumy, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych	25.12.10-30.00		
	opony bieżnikowane z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych	25.12.10-50.00		
	opony bieżnikowane z gumy, pozostałe	25.12.10-90.00		

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- ¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach Prawa farmaceutycznego oraz opakowań po środkach niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.
- ²⁾ Do poziomu recyklingu zalicza się wyłącznie recykling, w wyniku którego otrzymuje się produkt wykonany z tworzywa sztucznego.
- ³⁾ Nie dotyczy ogniw cynkowo-węglowych i alkalicznych.

USTAWA z dnia 20 stycznia 2005 r. O RECYKLINGU POJAZDÓW WYCOFANYCH Z EKSPLOATACJI (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236)

Art. 21.

- <1.> Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu powinien zapewniać bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie pojazdów wycofanych z eksploatacji i powstających z nich odpadów.
- <2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 6 ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**

Art. 48.

Kto wbrew przepisowi art. 18 nie przekazuje pojazdu wycofanego z eksploatacji do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, podlega karze grzywny.

<Art. 48a.

Kto, wbrew przepisowi art. 21 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny.>

USTAWA z dnia 30 czerwca 2005 r. O FINANSACH PUBLICZNYCH (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.)

Art. 22.

1. Jednostki budżetowe uzyskujące dochody z:

- 1) opłat za udostępnianie dokumentacji przetargowej;
- 2) spadków, zapisów i darowizn w postaci pieniężnej na rzecz jednostki budżetowej;
- 3) odszkodowań i wpłat za utracone lub uszkodzone mienie będące w zarządzie bądź użytkowaniu jednostki budżetowej

- mogą je gromadzić na wydzielonym rachunku dochodów własnych.

2. Państwowe jednostki budżetowe mogą gromadzić na rachunku dochodów własnych dochody uzyskiwane:

- 1) z działalności wykraczającej poza zakres działalności podstawowej, określonej w statucie, polegającej między innymi na świadczeniu usług, w tym szkoleniowych i informacyjnych;
- 2) z opłat egzaminacyjnych, za wydawanie świadectw i certyfikatów, jak również za sprawdzanie kwalifikacji;
- 3) z wpisów i wpłat z tytułu prowadzenia postępowań odwoławczych;
- 4) ze sprzedaży zapasów mobilizacyjnych;
- 5) w związku z realizacją zadań i przedsięwzięć we współpracy ze służbami specjalnymi innych państw;
- 6) za czynności polegające na zapewnieniu bezpieczeństwa imprez masowych;
- 7) z Narodowego Funduszu Zdrowia za udzielanie świadczeń zdrowotnych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej i podstawowych świadczeń lekarza dentysty w jednostkach utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości i ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 8) z opłat za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287 i Nr 91, poz. 877);
- 9) z opłat, o których mowa w art. 22a ust. 5, art. 68b ust. 6 i art. 77a ust. 9 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, z późn. zm.);
- 10) z wpływów z działalności, o której mowa w art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, z późn. zm.);
- 11) z opłat z tytułu zryczałtowanych kosztów rzeczywistych za wykonane czynności konsularne;
- 12) z wpływów z najmu, dzierżawy lub sprzedaży składników majątkowych placówek zagranicznych w wysokości 75 % tych wpływów;
- 13) z odsetek z tytułu wkładów i lokat na rachunkach bankowych placówek zagranicznych;
- 14) z opłat, o których mowa w art. 64 § 1 i § 6, art. 64c § 2 oraz art. 66 § 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.);
- 15) z tytułu odpłatności za wyżywienie i zakwaterowanie uczniów i młodzieży w bursach i internatach, ponoszonych przez rodziców lub opiekunów;

[16) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495);]

<16) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), oraz opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...);>

17) z wpływów z weryfikacji rocznych raportów, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784).

3. Jednostki budżetowe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2, mogą gromadzić na rachunku dochodów własnych dochody określone w uchwale przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego.

4. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego uchwalając uchwałę, o której mowa w ust. 3, ustala źródła dochodów własnych oraz ich przeznaczenie, a także wskazuje jednostki budżetowe, które utworzą rachunek, o którym mowa w ust. 1. Uchwały mogą także ustalać wysokość wpłaty do budżetu jednostki samorządu terytorialnego nadwyżki środków obrotowych ustalonej na dzień 31 grudnia.

5. Decyzje o utworzeniu rachunku, o którym mowa w ust. 1, podejmują:

1) kierownicy jednostek budżetowych - jeżeli dochody będą pochodziły z tytułów wymienionych w ust. 1;

2) kierownicy państwowych jednostek budżetowych, po uzyskaniu zgody odpowiednio ministra, kierownika urzędu centralnego lub wojewody - jeżeli dochody będą pochodziły z tytułów wymienionych w ust. 2.

6. Dochody własne jednostek budżetowych wraz z odsetkami są przeznaczone na:

1) sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z uzyskiwaniem przez jednostkę budżetową dochodów z tytułów wymienionych w ust. 1 pkt 1, a przez państwową jednostkę budżetową również z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 1-3, 5-11 i 14;

2) cele wskazane przez darczyńcę;

3) remont lub odtworzenie mienia w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 1 pkt 3, a przez państwową jednostkę budżetową również z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 4, 12 i 13;

4) sfinansowanie wydatków stanowiących koszty, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1-2 oraz w art. 26e ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.).

6a. Dochody własne państwowych jednostek budżetowych wraz z odsetkami są przeznaczone na sfinansowanie wydatków bieżących i majątkowych związanych z:

[1) prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy - w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 16;]

<1) prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy, jak również

prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach - w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 16;>

- 2) weryfikacją rocznych raportów, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji - w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 17.
7. Dochody własne wraz z odsetkami nie mogą być przeznaczane na finansowanie wynagrodzeń osobowych, z wyjątkiem dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.) oraz wynagrodzeń określonych dla pracowników urzędów skarbowych na podstawie art. 101 i art. 102 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505).
8. Państwowa jednostka budżetowa, która utworzyła rachunek, o którym mowa w ust. 1, odprowadza do budżetu państwa ustaloną na dzień 31 grudnia nadwyżkę dochodów własnych, uzyskanych ze źródeł, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i w ust. 2 pkt 1-3, 8 i 10, przekraczającą 1/6 planowanych na dany rok budżetowy wydatków finansowanych z dochodów własnych, z zastrzeżeniem ust. 8a.
- 8a. Z dochodów uzyskiwanych z wpisów i wpłat z tytułu postępowań odwoławczych, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2006 r. Nr 164, poz. 1163, z późn. zm.), gromadzonych na rachunku dochodów własnych, zgodnie z ust. 2 pkt 3, odprowadza się do budżetu państwa, w terminie do 20 dnia miesiąca, również środki w wysokości odpowiadającej 1/12 planowanych rocznych wydatków na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy Prezesa, wiceprezesa oraz pozostałych członków Krajowej Izby Odwoławczej, o której mowa w art. 172 wyżej wymienionej ustawy.
9. Odrębne ustawy nie mogą określać innych źródeł dochodów własnych niż wymienione w ust. 1 i 2 i innego ich przeznaczenia niż wymienione w ust. 6-7.

USTAWA z dnia 29 lipca 2005 r. O ZUŻYTYM SPRZĘCIE ELEKTRYCZNYM I ELEKTRONICZNYM (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464)

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) wymagania, jakim powinien odpowiadać sprzęt elektryczny i elektroniczny, zwany dalej "sprzętem",

- 2) zasady postępowania ze użytym sprzętem w sposób zapewniający ochronę zdrowia i życia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju
- w celu ograniczenia ilości odpadów powstałych ze sprzętu oraz zapewnienia odpowiedniego poziomu zbierania, odzysku i recyklingu użytego sprzętu.
2. W sprawach dotyczących postępowania ze użytym sprzętem w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.

<Art. 1a.

W sprawach dotyczących postępowania z bateriami i akumulatorami oraz ze użytymi bateriami i użytymi akumulatorami stanowiącymi przynależność albo część składową sprzętu stosuje się przepisy ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

Art. 4.

- <1.> Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju nie uwzględnia się ilości i masy sprzętu, który został wyeksportowany lub stał się przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę.**
- <2. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów.>**

Art. 10.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, dokonując wpisu do rejestru, nadaje przedsiębiorcy numer rejestrowy.
2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiadamia przedsiębiorcę o nadanym numerze rejestrowym.
- [3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą identyfikacji przedsiębiorców wpisanych do rejestru.]*
- <3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 marca 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz wyeliminowania sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.>**

Art. 31.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska:
 - 1) w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie użytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu;

[2) w terminie do dnia 31 marca po roku, w którym nastąpiło zebranie lub odzysk, w tym recykling, zużytego sprzętu, sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.]

<2) w terminie do dnia 15 marca po roku, w którym nastąpiło zebranie lub odzysk, w tym recykling, zużytego sprzętu, sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.>

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdań, ułatwiania ich przekazywania oraz zidentyfikowania wprowadzającego sprzęt.

Art. 33.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania, wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 6, o zdolnościach przetwórczych umożliwiających przetworzenie zebranego zużytego sprzętu.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.
3. Wprowadzający sprzęt w przypadku:
 - 1) cofnięcia decyzji w zakresie gospodarki odpadami przedsiębiorcy prowadzącemu zakład przetwarzania,
 - 2) rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1- jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia cofnięcia decyzji lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, zapewnić realizację obowiązku, o którym mowa w ust. 1.
4. *[Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi zawarł umowę, o której mowa w ust. 1, zawierającego:]*

<Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi zawarł umowę, o której mowa w ust. 1, zawierającego:>

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;
 - 3) REGON, o ile taki posiada;
 - 4) adresy zakładów przetwarzania;
 - 5) numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstał przyjmowany przez prowadzącego zakład przetwarzania zużyty sprzęt;
 - 6) informację o zdolnościach przetwórczych zakładów przetwarzania;
 - 7) wskazanie, na jaki okres zawarto umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania.
5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy wykazów, ułatwiania ich przekazywania oraz zidentyfikowania wprowadzającego sprzęt.

Art. 47.

1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6.
2. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.
3. Odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu nieprzekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.
- <4. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.>**

Art. 56.

- [1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.]*
- <1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.>**
 2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdań, ułatwiania ich przekazywania oraz zidentyfikowania prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

Art. 77.

Kto:

- 1) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, nie przyjmuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt albo przyjmuje zużyty sprzęt odpłatnie,
- 1a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2, nie usuwa składników niebezpiecznych, materiałów lub części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy,

[2) wbrew przepisowi art. 47, nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów,]

<2) wbrew przepisom art. 47 ust. 1 i 3, nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów,>

<2a) wbrew przepisowi art. 47 ust. 4, nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,>

3) wbrew przepisowi art. 50 ust. 2, nie przekazuje zaświadczeń o zużytym sprzęcie albo sporządza zaświadczenia nierzetelne,

4) wbrew przepisowi art. 51 ust. 1, nie składa sprawozdania o masie przyjętego zużytego sprzętu oraz o masie odpadów powstałych z przetworzenia zużytego sprzętu albo składa sprawozdanie nierzetelne

- podlega karze grzywny.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

SKŁADNIKI NIEBEZPIECZNE, MATERIAŁY LUB CZĘŚCI SKŁADOWE, KTÓRE POWINNY BYĆ USUNIĘTE ZE ZUŻYTEGO SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

1. Z zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co najmniej w pierwszej kolejności, należy usunąć:

1) PCB,

2) części składowe zawierające rtęć, w tym wyłączniki lub podświetlacze,

[3) baterie,]

<3) baterie i akumulatory,>

4) płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 centymetrów kwadratowych,

5) wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące,

6) tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność,

7) azbest oraz części składowe zawierające azbest,

8) lampy elektronopromieniowe,

9) wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC), chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorofluorowęglowodory (HFC) lub węglowodory (HC),

10) gazowe lampy wyładowcze,

- 11) wyświetlacze ciekłokrystaliczne wraz z obudową, jeżeli ją zawierają, o powierzchni większej niż 100 cm² oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi,
 - 12) zewnętrzne okablowanie elektryczne,
 - 13) części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych,
 - 14) części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych, w przypadku których aktywność całkowita i stężenie promieniotwórcze izotopów promieniotwórczych nie przekraczają wartości określonych jako kryteria zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia albo zgłoszenia w przepisach wydanych na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe,
 - 15) kondensatory elektrolityczne (wysokość > 25 mm, średnica > 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości),
 - 16) oleje ze sprężarek.
2. Zebrany zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, z którego usunięto substancje i preparaty oraz części składowe wymienione w ust. 1, należy przetworzyć w następujący sposób:
- 1) z lamp elektronopromieniowych - należy usunąć osłonę fluorescencyjną,
 - 2) z urządzeń zawierających gazy zubożające warstwę ozonową lub mające potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach oraz obwodach chłodzących - gazy należy właściwie odessać i odpowiednio je oczyścić, zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1458),
 - 3) z gazowych lamp wyładowczych - należy usunąć rtęć.